

РЕШЕНИЕ

№ 2332

гр. Бургас, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXI СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нина Р. Моллова Белчева

при участието на секретаря МАРИЯ АП. МИЛЕВА
като разгледа докладваното от Нина Р. Моллова Белчева Гражданско дело № 20222120105089 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Г. Я. С., ЕГН *****, чрез пълномощника адв. С. К., със съдебен адрес: гр. Б., срещу Главна дирекция „Гранична полиция“ при МВР, с адрес: гр. София, бул. Княгиня Мария Луиза, № 46, за присъждане на сумата от 330 лева, представляваща допълнително трудово възнаграждение за положен извънреден труд за периода от ***, получен след преобразуване на положени часове нощен труд в дневен; сумата от 33 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата по главния иск за периода на забава от датата на падежа на всяко едно от вземанията, начиная от 10.07.2017г. до датата на предявяване на иска в съда, за всеки отчетен период, както и законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ плащане. Ищецът претендира, че в периода *** е полагал труд като *****, при 12- часови работни смени, предварително определени с график за всеки месец. За посоченият период бил положил общо 410 часа нощен труд, който след преизчисляване с коефициент 1.143 възлизал на 465 часа. Последното водело до извънреден труд в размер на 55 часа, който не бил надлежно заплатен.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, с който исковата молба се счита за допустима, но неоснователна. Ответникът не оспорва наличието на служебно правоотношение между него и ищеца на сочената в исковата молба длъжност. Оспорва се твърдението на ищеца, че следва да се приложи НСОПЗ и по-специално твърдяната трансформация на нощен в дневен труд, съобразно претендирания коефициент. Ответникът сочи, че нормативният акт, от който ищецът извлича основанието на иска си, се прилага само за работници по КТ. Заявява се, че

ищецът е служител на МВР и за изчисляване на трудовото му възнаграждение се прилага ЗМВР. Навежда се за приложимостта и на две наредби- Наредба № 81213-776/29.07.2016г. за реда за организацията, разпределението на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в МВР и Наредба № 81213-36/07.01.2020г. за реда за организацията, разпределението на работното време, за неговото отчитане, компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в МВР. Сочи се, че цитираната в исковата молба Наредба № 81213-908/02.08.2018 г. била отменена с Наредба № 81213-1059/26.09.2019 г., и препращала отново към Наредба № 81213-776/29.07.2016 г. Извежда се виждането, че според приложимата правна уредба съотношението между дневен и нощен труд на служителите на МВР е 8:8 часа или равно на коефициент 1, а не на твърдения 1.143. Позовава се на решение на Съда на Европейския съюз от 24.02.2022 г., като се сочи и че с изменение на ЗМВР е визирано понастоящем, че нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24- часов период. Отрича се и основателността на претенцията за лихва. Навежда се довод за погасяване по давност на претенциите за периода от ***** г.

В съдебното заседание от 10.10.2022 г. бе направено и прието изменение на предявените претенции, както следва: главницата бе изменена от 330 лв. на 753.88 лв., дължима за положен извънреден труд от ищеца в размер на 91.52 часа, за периода от ***** г., а лихвата за забава- от 33 лв. се увеличава на 169.99 лв., дължима за периода от ***** г. По отношение на претенцията за главница за периода от ***** и за лихвата за периода от 01.11.2017 г. до 01.05.2019 г., поради оттегляне на исквете, производството бе прекратено.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, приложения по делото доказателствен материал и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори, а това се установява от представените от ответника писмени доказателства, че през процесния период страните са били обвързани от служебно правоотношение, по силата на което ищецът е заемал длъжността ***** . Видно от представените протоколи, както и от заключението на вещото лице по изготвената съдебно- икономическа експертиза, през процесния период ищецът е работил на 12-часови смени, по време на които е полагал и труд през нощта за времето от 22.00 ч. до 06.00 ч., при сумирано изчисляване на работното време на тримесечие.

По делото е изготвено и прието експертно заключение, неоспорено от страните, което съдът цени като обективно и компетентно. Вещото лице в съдебно заседание сочи, че през останалия спорен период- 0*****, год. ищецът е положил извънреден

нощен труд в размер на 91.52 ч., представляващи разликата между преизчисления с коефициент 1,143 и отчетения по протоколи положен нощен труд. Допълнителното възнаграждение възлиза на сумата от 753.88 лв., което не било заплатено на ищеца. Дължимата лихва за забава възлиза на сумата от общо 196.99 лв. за периода от ***** г.

Безспорно е по делото и обстоятелството, че така положения нощен труд не е преизчисляван в дневен такъв, както и че е бил заплащан своевременно при ставка по 0,25 лв. на час, а за периода м.февруари 2020- месец юли 2020 г.- по 1.00 лв. на час.

С оглед на така изложеното съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 176 и 179, ал. 1 от ЗМВР, брутното месечно възнаграждение на държавните служители на МВР се състои от основно възнаграждение и допълнителни такива, като се изплащат допълнителни възнаграждения за научна степен, за полагане на труд през нощта- от 22.00 ч. до 06.00 ч., за полагане на труд на официални празници и за времето на разположение. В ал. 2 е предвидено, че условията и редът за изплащане на тези допълнителни възнаграждения се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, а техният размер- с негова заповед. Чл. 178, ал. 1, т. 3 от ЗМВР е посочено, че към основното месечно възнаграждение на държавните служители в МВР следва да се изплаща допълнително възнаграждение за извънреден труд. Съгласно чл. 187, ал. 1 от ЗМВР, действал към процесния период, преди изменението с ДВ бр.60/2020 г., нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно/40 часа седмично, при 5-дневна работна седмица, а ал. 3 сочи, че работното време на държавните служители се изчислява в работни дни- подневно, а за работещите на 8-, 12- или 24-часови смени- сумирано за тримесечен период, като при работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22.00 и 06.00 ч., през което време работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24- часов период. В ал. 5, т. 2 е предвидено, че за служителите, работещи на смени, работата извън редовното работно време, до 280 часа годишно, се компенсира с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период, който се заплаща с 50% увеличение върху основното месечно възнаграждение, съгласно ал. 6, а в ал. 7 е предвидено, че извънредният труд не може да надвишава 70 часа на тримесечен период и 280 часа годишно.

Съгласно чл. 187, ал. 9 от ЗМВР, редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките за държавните служители се определят с наредба на министъра на вътрешните работи. Процесният исков период /0***** г./ попада в обхвата на действие на Наредба № 8121з-908/02.08.2018 год. за условията и реда за изплащане на

допълнителни възнаграждения на държавните служители в Министерството на вътрешните работи за научна степен, за полагане на труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч., за полагане на труд на официални празници, за времето на разположение и за изпълнение на специфични служебни дейности, и Наредба № 8121з-36/07.01.2020 год., които предвиждат възможност държавните служители в МВР да полагат труд и през нощта, между 22.00 и 06.00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период. В тези наредби не е заложено при сумирано отчитане на работното време отработените часове нощен труд да следва да се преизчисляват с определен коефициент, каквато е била регламентацията на действалата до 01.04.2015 год., а впоследствие и в периода 11.07.2016 г.- 02.08.2016 г. разпоредба на чл. 31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407/11.08.2014 год. Непредвиждането на изрична разпоредба в тази насока не следва обаче да се тълкува като невъзможност или забрана за извършване на обсъденото по-горе приравняване и преизчисляване със сочения коефициент. Следва да се приеме, че тази липса съставлява непълнота в специалната правна уредба, засягаща служителите в МВР, която следва да бъде запълнена чрез прилагане на съответните норми на общата НСОРЗ, в частност чл.9, ал.2. Това субсидиарно прилагане се налага поради факта, че случаят засяга полагане на труд по служебно правоотношение, а третирането му по различен начин от работещите по трудово правоотношение относно изчисляването на часовете положен труд при сумирано изчисляване на работното време би довело до недопустимо поставяне на служителите на МВР в по-неблагоприятно и дискриминационно положение спрямо работещите на трудов договор лица. Следва да се съблюдава и гарантираното от Конституцията равенство на правата на лицата, предоставящи наемен труд, без оглед на спецификите на правоотношението, в рамките на което реализират правото си на труд, и в тази връзка следва да бъдат поставени при еднакви условия всички служители, полагащи труд.

Соченият по-горе извод не се променя и от постановеното решение на СЕС от 24.02.2022г по дело С-262/20, образувано по преюдициално запитване, отправено от РС –Луковит. С решението си СЕС приема, че чл. 8 и чл. 12, буква „а“ от Директива 2003/88ЕО не налагат приемането на изрична национална правна уредба, която да предвижда, че нормалната продължителност на нощния труд за работници в публичния сектор е по-кратка от нормалната продължителност на труда през деня. Такова уреждане в националното ни законодателство е сторено, но извън процесния период, когато е определено вече каква е нормалната продължителност на работното време на полагания от държавните служители в системата на МВР нощен труд. СЕС е посочил, че във всички случаи в полза на такива работници трябва да има други мерки за защита под формата на продължителност на работното време, заплащане, обезщетения или сходни придобивки, които да позволят да се компенсира особената тежест на нощния труд. За адекватни такива, отчитайки тежестта и значимостта на нощния труд на

служителите в МВР, не могат да се приемат и придобивки, като ранно пенсиониране, безплатна храна, униформено облекло, обезщетения при прекратяване на служебното правоотношение в по-голям размер и др. В националното ни законодателство липсва предвиден адекватен механизъм за компенсиране на служителите в МВР, който да не ги поставя в по-неблагоприятно положение от работниците и служителите, полагащи труд по общото трудово законодателство, което налага извършване на исканото преизчисляване с посочения от ищеца коефициент.

В чл. 9, ал. 2 на НСОРЗ е предвидено, че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място, който коефициент според съда възлиза на 1,143, изчислен като съотношение между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време (8 часа към 7 часа). От заключението на вещото лице по настоящото производство се установява, че през процесния период ищецът е положил нощен труд, като при преизчисляване с коефициента 1,143, е налице разлика от 91.52 часа, за които на ищеца се дължи допълнително парично възнаграждение от 753.88 лева.

Ответникът не е представил доказателства, от които да се налага извода за плащане на сочената сума, поради което така предявената главна претенция следва да бъде уважена в цялост, ведно с претенцията чл.86 от ЗЗД за присъждане на законната лихва за забава върху главницата, считано от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. За основателен следва да се счита и акцесорният иск за обезщетение за забава за периода 01.08.2019 г.- 05.08.2022 г. в общ размер от 196.99 лв., поради липса на заплащане на главницата.

Наведените възражения на ответника за погасяване по давност на предявените претенции за периода 10.07.2017 г.- 30.06.2019 г. не се споделят. На първо място за периода до 31.03.2019 г.- за главницата, и 01.05.2019 г.- за лихвата, претенциите бяха оттеглени, съответно производството бе прекратено. По отношение на исковете за след сочените дати до 30.06.2019 г. отново не следва да се приема възражението за основателно. Съгласно чл.358, ал.1, т.3 от КТ давностният срок за трудовите спорове, които изрично не са предвидени в т.1 и т.2 - както е и в случая с иска за неплатени трудови възнаграждения, е тригодишен. Съобразно правилата на чл.358, ал.2, т.2, изр.2 от КТ посоченият давностен срок започва да тече от деня, в който по вземането е трябвало да се извърши плащане по надлежния ред. В настоящият случай, с оглед сумарното отчитане на отработеното време и заплащането му на тримесечие, главницата е следвало да бъде заплатена най-рано на първо число на месеца след съответното тримесечие, която дата за периода април, май и юни 2019 г. е 01.07.2019 г. От тази дата следва да започне да тече сочения давностен срок. Възражението, обаче,

касае предходен период, поради което и не следва да бъде уважавано.

На основание на чл. 78, ал. 6, вр. чл. 83, ал. 1, т. 1, чл. 72, ал. 1 от ГПК и чл. 359 от КТ, следва да бъде осъден ответникът да плати по сметка на РС- Бургас държавна такса върху уважените искове, в размер от 100 лева, както и заплатените от бюджета на съда разноси за вещо лице в размер на 200 лева.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК следва да бъдат присъдени на ищецът и сторените от него разноси, възлизащи на сумата от 360 лв.- заплатено адвокатско възнаграждение, което, с оглед броя на исковете, не се явява прекомерно.

С оглед направеното оттегляне и прекратяване на част от производството по исковете, на основание чл. 78, ал.4 вр. ал.8 от ГПК, на ответника следва да бъде уважено искането за присъждане на частично юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на сумата от 50 лв.

Мотивиран от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“ към Министерство на вътрешните работи, с адрес: гр. София, ул. „Пиротска“ № 171А, представлявана от Д.М., да заплати на Г. Я. С., ЕГН *****, сумата от **753.88 лева**, представляваща допълнително възнаграждение за 91.52 часа извънреден труд, положен през периода 0***** год. на основание служебно правоотношение между страните, по силата на което ищецът е заемал длъжността „полицай“ в ГПУ- Варна към РД „Гранична полиция“- Бургас, **ведно** със законната лихва върху сумата, начиная от датата на подаване на исковата молба- 05.08.2022г., до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **196.99 лв.**, представляваща сборно обезщетение за забавено плащане на главницата за периода 01.08.2019 г.- 05.08.2022 г.

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“ към Министерство на вътрешните работи, с адрес: гр. София, ул. „Пиротска“ № 171А, представлявана от Д.М., да заплати на Г. Я. С., ЕГН *****, сумата от **360 лв.**, представляващи съдебно- деловодни разноси.

ОСЪЖДА Г. Я. С., ЕГН *****, да заплати на ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“ към Министерство на вътрешните работи, с адрес: гр. София, ул. „Пиротска“ № 171А, представлявана от Д.М., сумата от **50 лв.**, представляващи юрисконсултско възнаграждение съобразно прекратената част.

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“ към Министерство на вътрешните работи, с адрес: гр. София, ул. „Пиротска“ № 171А, представлявана от Д.М., да заплати по сметка на РС- Бургас сумата от **300 лв.**, представляваща държавна такса и възнаграждение на вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Бургас в двуседмичен срок, считано от 24.10.2022 г.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____